

**2022 ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ
ЕПІСКОПІВ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ КАНАДИ
З НАГОДИ СВЯТА ВОСКРЕСІННЯ ГОСПОДНЬОГО**

Всечеснішим Отцям, Преподобним Сестрам та Братам Монаших Спільнот, Семінаристам
та Вірним Української Католицької Церкви в Канаді:

Христос Воскрес! Воїстину Воскрес!

Дорогі Брати і Сестри у Христі,

*Ісус сказав їм: «не бійтеся»
(Матея 28:8)*

Великдень і Воскресіння: Подорож від Страху до Радості і Надії

Сьогодні ми святкуємо славне Свято Воскресіння нашого Господа Ісуса Христа. Сьогодні ми радіємо Христовій перемозі над гріхом і смертю. Сьогодні все сповнилося радістю.

В часі святкування Празника Воскресіння нашого Господа, коли ми намагаємось усвідомити зміст цього свята, роздумаймо про жінок мироносиць – тих хто першими отримали звістку про Воскреслого Господа і розважмо про їхню надзвичайну мандрівку від стану страху до радості і надії.

Мироносиці є свідками Ісусової смерті і вони бачили місце де було його поховано. Вони також стали свідками його воскресіння. Саме вони отримали славу новину від ангела який їм сказав: «Не бійтеся; ви шукаєте за Ісусом з Назарету якого розп'яли. Він воскрес; його тут немає. Подивіться, ось місце де було його покладено. Йдіть, і сповістіть його апостолів і Петра, що він йде перед вами до Галилеї; там ви його побачите, як і сказав я вам» (Марко 16:6-7).

Однак у розповіді про Воскресіння у Євангелії від Марка ми також читаємо: «Тоді жінки мироносиці вийшли і побігли з гробу, бо страх і здивування охопили їх; і вони нічого нікому не розказали, бо налякалися » (Марка 16:8).

Страх міг потенційно зупинити жінок мироносиць від виконання завдання, яке доручив їм ангел. Страх мав здатність паралізувати їх, осліпити їх. Страх спричинив жінкам мироносицям хвилювання, переляк, паніку, тривогу, нездатність до дії. Цей страх міг стати причиною того, що ми б ніколи не дізнались про Воскресіння Господа; і ми б думали, що Ісус залишився у гробі назавжди.

Проте, якимось чином жінки мироносиці змогли перебороти у собі цей страх. Євангеліє від Матея нам каже: «Тоді вони швидко залишили гроб у страхі, і з великою радістю побігли сповістити його апостолів. Раптом Ісус зустрів їх і сказав: «Вітаю!» І вони підійшли до нього, припали до його ніг і поклонились йому. Ісус сказав їм: «не бійтеся, йдіть і скажіть моїм братам щоб йшли до Галилеї, там вони побачать мене» (Матея 28:8-10).

Страх жінок мироносиць перемінився у радість і надію. Віднайдена ними сміливість і сила перемінила їх на свідків і посланців Воскресіння. Їхнє свідчення дозволило Добрій Новині Слова Божого поширитись і вони спричинились до збільшення числа вірних до майже двох з половиною мільярдів людей, які зараз наслідують Христа, а це третя частина людства.

У цьому контексті, цьогорічне святкування Свята Воскресіння нашого Господа увесь світ спостерігає у зневірі і тривозі спричиненими вторгненням Росії в Україну, заподіяними руйнуваннями, і втратою тисяч невинних життів, включно з жінками і дітьми. Боязнь війни, подібно як і страх жінок мироносиць, має здатність паралізувати і не лише людей України, але й також цілий світ.

Однак, як ми бачимо страх не паралізував Україну. Посеред хаосу, який принесла війна Українці знайшли хоробрість боротися і обороняти свої сім'ї, і своїх ближніх. Більше того, люди України, не лише сміливо захищають свою державність, але також захищають принципи свободи, демократії, справедливості, і поваги до гідності особи; цінності, які цивілізований світ поважає та пропагує.

Ми можемо запитати себе, що є причиною такої хоробрості українців? Короткою відповіддю є їхня віра в Бога та у воскреслого Господа. Згідно з давньою «Повістю Времених Літ» ще у першому столітті Святий Апостол Андрій, підняв хрест Господній на берегах Дніпра, пророкуючи, що величне місто буде збудовано на схилах цієї ріки – сьогоднішнє місто Київ, яке протягом століть було центром віри і свідчення Божої любові до Божого люду. Століттями вороги намагались захопити ці землі, але кожного разу наші люди повставали з катакомб переможцями та з особистим досвідченням Христових страждань і розп'яття, і кожного разу вони подорожували до Воскресіння і відродження. Ось де народ України черпає свою силу.

Сьогодні, страх має здатність заглушити голос світової спільноти. Подібно до жінок мироносиць, знайдімо у собі сміливість побороти наш страх. Продовжуймо говорити одноголосно і єдиним серцем для добра людей України, не дозволямо чужинському агресору поширювати ненависть та неправду. Розповідаймо правду про те, що відбувається в Україні, і у солідарності з українським народом переконуймо, що війна є злом і що мир є єдиним шляхом до майбутнього.

Наш голос є почутим. Світ єднається у молитві за мир в Україні та у допомозі страждаючому українському народу. Агресія Росії спричинила безпрецедентну гуманітарну кризу, якої не бачив світ від закінчення Другої Світової Війни, але також людство відгукнулося у безпрецедентному вияві любові та у наданні гуманітарної допомоги для постраждаючих.

Ми молимося за мир в Україні та у цілому світі. В особливий спосіб ми молимося за людей в Україні, які переживають війну. Ми молимося за їхню безпеку, за безпеку їхніх сімей. Ми молимося за тих, які були вимушені залишити Україну і за тих, які залишились там. Ми молимося за тих, що померли. Нехай Господь благословить вас і Пресвята Богородиця візьме вас під покров свого омофору.

У часі святкування Свята Воскресіння будьмо жінками мироносицями. Звільнімося від усякого страху який нас сковує. Йдімо і сміливо проповідуймо радість Євангельської

вістки, Божої любові і милосердя для світу, щоб усі змогли досвідчити правдиву радість і надію у їхньому житті.

Ми, Єпископи Української Католицької Церкви в Канаді молимося щоб ласка Божа наповнила ваші серця, серця ваших рідних та друзів та щоб радість та мир запанували між усіма людьми.

Христос Воскрес! Воїстину Воскрес!

Ваші у Христі,

+ Лаврентій Гуцуляк, ЧСВВ,
Митрополит-Архієпископ Вінніпезький

+ Давид Мотюк,
Єпарх Едмонтонський; Апостольський Адміністратор Нью-Вестмінстерської Єпархії

+ Браєн Байда, ЧНІ,
Єпарх Саскатунський; Апостольський Адміністратор Єпархії Торонто

+ Михаїл Вівчар, ЧНІ,
Єпископ-емерит Саскатунський

+ Стефан Хміляр,
Єпископ-емерит Торонтонський